

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Září 2015, r. XIX. č. 209

„Hleďte Boha a žijte v jeho lásce, abychom jednou společně mohli zpívat chválu v jeho věčném království“.
(Sv. Augustin)

NĚCO ZE STATISKY V ROCE ŘEHOLNÍHO ŽIVOTA

Vatikán vydává každý rok svou statistickou ročenku (*Annuarium Statisticum Ecclesiae*). Pravděpodobně by mohlo být pro mnoho lidí překvapením, že počet katolíků ve světě vzrostl (od roku 2005 do roku 2013) o 12 procent (tj. o 139 milionů lidí), z 1,115 na 1,254 miliardy. Jelikož se zvýšil i počet obyvatel planety z 6,463 na 7,094 miliardy, lze změnu počtu katolíků vyjádřit hodnotou nárůstu z 17,3 % obyvatel na 17,7 % světové populace.

Letos oslavíme v církvi mimo jiné rok řeholního života, a v tomto kontextu jsem si myslel, že by mohlo být zajímavé také vědět, kolik je řeholníků a řeholnic. Neuvádím tady další druhy zasvěceného života.

Mužů řeholníků je celkem 190.005, jejich počet trochu vzrostl. Žen řeholnic je ve světě 693,575. V jejich případě je třeba litovat, že jejich počet ve světě výrazně poklesl.

Není to tedy ani 1% křesťanů ve světě. Ale protože všichni víme, kolik činností, pastoračních, misijních, modlitebních atd. řeholníci uskutečňují, je lehké určit, že jejich důležitost přesahuje jejich počet. Ročenka také zmiňuje počet kněží ve světě: je jich 415 348. Z nich je řeholníků 134.752: tedy skoro třetina! Ohromné číslo, když už jsme řekli, že řeholníci tvoří necelé jedno procento katolíků... Spolu s nimi je 55,253 řeholníků, kteří nepřijali svátost kněžství.

Ale čísla nejsou všechno. Nikdo se nestane řeholníkem, aby vyrostla statistika, ale protože cítil Kristovo volání, a protože si nějakým způsobem Krista zamiloval. Evangelické řády čistoty, chudoby a poslušnosti jsou totiž vyznáním lásky: Pane, chceme tě následovat, abys Ty byl naše jediná láska, naše bohatství, náš Pán.

Svatý Otec František chce letos zdůraznit význam tohoto povolání. Během příštích měsíců bychom chtěli představit v naší farnosti různá charismata, různé řády a kongregace, které jsou v naší farnosti a obohacují život Malé Strany. A budeme se také zvláště modlit za povolání do řeholního života. Proto, že jsme přesvědčení, že Bůh dál volá do řeholního života mnoho mladých lidí.

Řeholní povolání je pro křesťany stálá připomínka, že Bůh je základ našeho štěstí. Že, jak řekla Svátá Terezie z Avily, „*solo Dios basta*“, jen Bůh stačí. Abychom se nebáli ho následovat opravdu zblízka. Prosme zvláště letos tedy za všechny řeholníky, za každého řeholníka, kterého osobně známe, aby s Boží pomocí uskutečnili ten ideál naplno.

*P. Antonio Rivas, OSA
Farář*

Potkala jsem...

Paní Klusáčková /důchodkyně, KSČM/ se potkala u farní nástěnky s paní Zelenkovou /důchodkyně, kostelnice/.

„Podívej se, Ančo, jak církev pomáhá lidem!“ A Zelenková ukazuje statistiku České katolické charity s výčtem tisíců míst pro bezdomovce, stovek míst pro matky v nouzi, drogově závislé, desetitisíců kontaktů s ohroženými a nešťastnými na linkách důvěry.

„Máři, mě nepřesvědčíš. Církev jsou šizuňkové, už se zase přiživují. Za nás by si ani neškrtili. No, řekni!“ - a v očkách jí zasvítí budovatelský třpyt - „Copak dřív za nás bejvali nějaký bezdomovci, drogy a prostitutky?“

E.B.

Bůh mluví k člověku prostřednictvím skutečnosti a jeho řeč je absolutním mlčením mimo veškerou skutečnost. Bůh, který je Slovo, používá této skutečnosti jako jazyka, právě v ní musíme naslouchat. A je to řeč, která nikdy neumlká, nevyčerpatelný zpěv lásky, soulad bez hranic, dialog, který neslábne, elektronický mozek, jenž je v neustále činnosti. Ano, Bůh k nám hovoří prostřednictvím věcí, které existují, zákonů, které jim vládnou, konečných cílů, k nimž směřujeme.

Neříká mi svými ústy, že je Krása, ale ukazuje mi to v nádherném západu slunce, ve třpytu oceánu.

Neříká mi, že je věčný, ale každého dne mne překvapuje novými červánky.

Neříká mi o sobě, že je život a plodnost. Dává mi pole zralého obilí.

Neříká mi, že musím zemřít, nechá mě zemřít.

Neříká mi, že vstanu z mrtvých. Ukáže mi Krista, který vstal z mrtvých.

Neříká mi, že na mě myslí a že mě miluje, ale vloží mi do srdce lásku k bližnímu, která je obrazem Jeho lásky ke mně.

Neříká mi, co mám dělat, k tomu mi dal svědomí, které je jeho trvalým příbytkem.

Už slyším, jak voláte: A Bible? Zapsané Boží slovo - To je co? Nic jiného než to, o čem tu celou dobu mluvím.

Boží slovo je Boží skutečnost, která hovoří ke skutečnosti mé. Je to opravdové *ty ve mně a já v tobě, abychom byli uvedeni v dokonalost jednoty.*

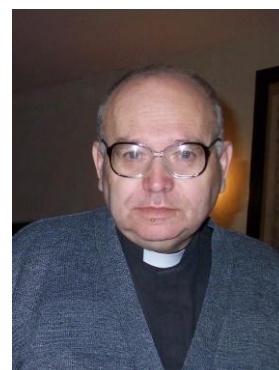
Skončily prázdniny a většina našich farníků se již vrátila domů. O tom svědčila hojná účast na páteční slavnosti svatého Augustina. Bylo milé potkat se s přáteli či známými, které jsme dlouho neviděli, protože byli na dovolené v tu- i cizozemsku. Naskytl se jim jistě příležitost navštívit tam bohoslužby, podívat se, jak to dělají jinde a samozřejmě také srovnávat s naší praxí. Měli bychom se obohatit novými a dobrými nápady a také naopak si vážít toho, co se dělá v naší farnosti. Já jsem se podívala „ke konkurenci“ – jezuitům, františkánům, voršilkám. Líbilo se mi nesení obětních darů u sv. Ignáce, kde dospělé doprovázejí i malé děti se svíčkami, u františkánů jsem ocenila, že upozorňují na celý nadcházející liturgický týden. Trochu mi vadilo, když někteří lektoři mluvili velice slabě, nevýrazně. Ze srovnání jednoznačně vycházíme vítězně, pokud se týče společné modlitby růžence a lidového zpěvu. Milí farníci, podělte se s námi o vaše zkušenosti, zajímavosti, které jste viděli či zažili při návštěvě „cizích“ kostelů.

J.K.

In Memoriam

P. Jan Nep. Aixner, OSA (23.12.1943-8.7.2015)

Promluva nad rakví po requiem za P. Jana Nepomuka Pavla Aixnera, OSA v kostele sv. Tomáše na Malé Straně, 14.7.2015 (Prof. Petr Piřha)

Otče Jene, Pavle!

Snad nikdy jsem si v tuto zvláštní chvíli loučení tak silně neuvědomoval Kristovo napomenutí, že nemáme soudit podle vnějšího zdání, jako teď. Velice snadno bychom Tě mohli nechat odejít jako tichého člověka na okraji. To by byla pravda a dokonce chápající pravda, protože, soudě podle úplného vnějšku, viděli bychom Tě jako nemocí stíženého, předčasně stárnoucího mnicha, který se šourá v prostorách tohoto chrámu a rukou s typickým třesem Parkinsonovy choroby rozdává požehnání. Vyvolává soucit či odpor hábitem pokecáným při jídle rukama, které neplní vůli svého majitele. Že tohle není Tvůj pravý obraz, nám bylo dostatečně jasné, ale mohlo se stát, že jsme ve spěchu a aktivitě zdravých nebyli k Tobě dost trpěliví. Odpuť nám to.

Jenže mluvit o Tobě jako o tichém člověku na okraji je chabá pravda až do chvíle, kdy nahlédneme, že jsi tam ustupoval v obdivu hodné pokoře a stál tam mužně, pevně a věrně jako bdělá stráž. Nejde jen o to, jak jsi zvládal své celoživotní zdravotní svízele a tvrdé bolesti, ale především o samozřejmost ctivosti. Nežádal jsi ani obdiv, ani uznání, ani odměnu. Teď už mohu poodhalit něco z Tvé velikosti i bez rizika, že upadneš do rozpaků, že Tě vystrkují ze zastínění Nejvyššího na světlo lidské zvědavosti. Dnes už sotva kdo vzpomene, že jsi podepsal Chartu 77. Řekl jsi mi tehdy: *Mají pravdu a potřebují podporu*. V kontextu ustrašené společnosti přikrčené do lži to bylo statečné slovo. Slovo, které bylo činem. Ve srovnání se všemi později významnými, kteří po revoluci vystavovali své hrdinství a jaksi zapomněli na své komunistické, neurvalé kariéry z doby před rokem 68, jako třeba pan nejvyšší soudí, jsi byl mužem pravdy a ani ve snu Tě nenapadlo zažádat o běžnou, zákonem danou kompenzaci křivd. Tvůj přístup k věci byl: *Co jsem měl učinit, učinil jsem*. Přitom si otec Jan způsobil mnoho nepříjemností a obstál při nátlaku opakovaných výslechů. I v tom byl dokonale sám sebou. S hrdostí a s úsměvem, u něho tak řídkým, mi jednou řekl, že už asi bude mít pokoj. Ptal jsem se ho, z čeho tak soudíš? Protože jeden z vyšetřovatelů řekl druhému: *Nech toho, z tohohle pitomce nic nevydojíš, jen nás zdržuje*.

Připomenu ještě druhou věc. Nikdo neví, protože si to nepřál, jak důležitou a velkou práci vykonal otec Jan pro Desetiletí duchovní obrody národa před milénium sv. Vojtěcha. Pracoval tehdy v Městské knihovně a vyhledal, sehnal a z fondů, které se nesměly půjčovat, mi pod záminkou katalogizace, na níž pracoval, vynášel každou knihu, o kterou jsem žádal. Jedinou odměnou za „samozřejmost“ tehdy, zvláště pro sledovaného chartistu, tak riskantní, mu byla radost nad texty, které jsem s ním konzultoval. Ach, Pavle, jak jsem Ti za ty hodiny vděčný! A jak vděčný jsem Ti za okamžiky ve zpovědnici, kde jsi mi nejen přinášel útěchu a smíření, ale učil mě a vedl. Protože kolik kněží se tak opravdově děsí nad hříchem a soucítí s kajícím jako Ty, který ses pro jistotu odmodlil za kajícího nebo i s ním celé penzum pokání?

Dlouho mohl bych mluvit o Tvém celoživotním svědectví a trvale na Tebe budu vzpomínat. Ale čas se nezastaví a Ty máš nakročeno do věčnosti, mne čeká ještě dlouhá cesta. Pokud jsem Tě zranil, promiň mi to, a odnes si všechnu mou nedokonalou vděčnost. Jdi, mám naději tak silnou, že se mění v jistotu, že Ti přichází vstříc sestra Faustyna, kterou máš tak rád, a doprovodí Tě ke všem ostatním, kteří Tě čekají. A prosím, myslí na nás. I na mne pamatuj, protože bych Tě rád znovu obejmul v království lásky a pokoje. Odpočiň tam ve světle radosti. Amen.

Duchovní plán naší školy sv. Augustina na školní rok 2015/2016

Motto roku:

*„Přidej lásku věcem, které děláš, a věci budou mít smysl. Odstraň lásku a věci se znovu stanou prázdnými.“
(Sv. Augustin)*

„Když já se snažím být dobrý, škola bude lepší a svět krásnější“

Symbol roku: svět -zeměkoule- (symbol místa, kde bydlíme a kam patříme. Za svět máme i zodpovědnost)

Cíle školy v tomto školním roce:

1* Snažit se být „dobrý“ („zlo přemáhat dobrem“. Odstranit chování typu „on to také dělal a proto já také“)

2* Uvědomit si, že když já se snažím být dobrý, škola bude lepší a svět je lepší místo pro všechny

3* Zájem o svět: encyklika „Laudato si“ papeže Františka (výchova ke správnému a odpovědnému vztahu ke světu)

4* Prožívat radost z odpuštění (dávám a přijímám): Rok milosrdenství.

5* Pracujeme na zakotvení školy (poslední rok prvního stupně) a chystáme se na pokračování školy otevřením gymnaziálního stupně

Po dobu jednoho trimestru, do kterého je duchovní program rozložen, se bude pracovat s jednou hodnotou pomocí různých činností:

Práce s dětmi

Do Vánoc: Laskavost a milosrdenství v chování („Milovat a být milován“). Být ochoten mít rád a odpustit, i když si myslím, že ten druhý si to nezaslouží

Do Velikonoc: Škola jako bohatství pro všechny. Projekt: společně budovat bohatství školy!

Do konce školního roku: Vše, co máme, je dar. Svět je dar od Boha a je třeba o něj se starat s láskou.

Práce s učiteli a zaměstnanci školy

Do Vánoc: „Revoluce lásky“: Najít čas pro děti v rámci „programu tutor“ a trávit s nimi čas. Najít i čas na setkání se spolupracovníky i mimo školu (na popovídání a zpevnění přátelství a důvěry)

Do Velikonoc: Uvědomit si bohatství školy a upevnit vztah k tomu, co máme. Projekt: společně pro bohatství školy!

Do konce školního roku: Přečíst encykliku papeže „Laudato si“ a konkretizovat práci s ní a v jejím duchu.

Práce s rodiči

Do Vánoc: „Revoluce lásky“ Prohlubovat vztahy na základě důvěry s učitelským sborem

Do Velikonoc: Uvědomit si bohatství školy, i to, co škola nabízí nad standard, a být za to vděční.

Do konce školního roku: Přečíst encykliku papeže „Laudato si“

BŮH MÁ VESELÉ LIDI RÁD

Myslíte si, sestry a bratři, že humor patří k životu znovuzrozeného, zbožného křesťana? Myslíte, že se hodí do církevního prostředí? Není praktikování humoru v církevním prostředí projevem úpadku a pronikání světa do církve?

V Americké Pensylvánii žije skupina mennonitů, jedné z protestantských církví, která vznikla po selské válce v Německu v roce 1524. Příslušníci této skupiny si říkají Amisch. Jsou známí tím, že se důsledně drží starých tradic. Odmítají jakýkoli technický pokrok, dopravní prostředky, stroje i jakákoli komunikační média. Chodí stále v černém a tváří se hrozně vážně. Odmítají smích a jakékoli veselí, považují je totiž za něco světského, co není v souladu s pravou zbožností. Tvrdí, že jenom hříšník se směje. Boží člověk je podle jejich mínění vážný a důstojný.

Ale my všichni víme, že humor je pro život člověka velice důležitý:

a) Humor je kořením života

To, že humor patří k životu, prozrazuje i známé lidové rčení, podle kterého je „smích kořením života“. Tento příměr je velice výstižný. S potravou bez koření se zcela určitě přežít dá, pokrm však bez něj nebývá chutným a lahodným.

b) Humor vychovává

Velice často se nám lidem stává, že sami sebe nevidíme v tom nejobektivnějším světle. Ježíš to jednou vyjádřil velice vtipně, když svým posluchačům řekl: „*Třísku v oku bratra vidíš, ale trám ve svém vlastním oku nikoli.*“ Humor člověku vhodným způsobem nastavuje zrcadlo. Úspěšně odkrývá falešné postoje, strhává masky, pranýřuje pokrytectví, sobectví i faleš. Člověka tak často dokáže k pokání přivést daleko úspěšněji, než kázání plná moralismu a mentorování. Snad právě proto si moudří králové na svém dvoře drželi moudré šašky.

c) Humor vede k pokoře

Zasažení hříchem egocentrismu míváme tendenci brát sami sebe příliš vážně. Teolog Vilém Schneeberger ve své studii o humoru z křesťanského pohledu výstižně poznamenal, že: „Křesťanský humor strhává masku vážnosti tam, kde stavíme sebe a svou osobu na místo, které náleží jedině Bohu. Je známkou zralosti a duchovní velikosti, když si dovedeme udělat legraci sami ze sebe.“

d) Humor je zbraní proti zvlí

Humor je také vhodnou zbraní proti lidské zvlí, hlouposti, útlaku, nesnášenlivosti a násilí. Snad právě proto anekdoty a vtipy z dob komunistické totality i nacistické nadvlády bývají těmi nejúspěšnějšími. Snad právě proto židovské anekdoty nemají v jiném etniku obdoby.

e) Humor posiluje pozitivní myšlení

Humor posiluje pozitivní myšlení. Pomáhá nalézt veselou stránku života a dokáže do života i v méně radostných situacích vnášet kousek slunečního záblesku. Člověk se smyslem pro humor dokáže snáz přečkat i ty obtížnější okolnosti života. Není proto divu, že jsem si při hospitalizaci v nemocnici s pacienty postiženými těžkými důsledky diagnosy zvané „roztroušená skleróza“ užil nejvíce legrace.

f) Humor posiluje zdraví

Asi neprozradím velké tajemství, když řeknu, že humor výrazným dílem přispívá k posílení lidského zdraví. V knize Přísloví čteme: „*Radostné srdce hojí rány, kdežto ubitý duch vysušuje kosti.*“ (Př 17,22).

Mgr. R. Jonczy

Víš, že...?

- * Ve čtvrtek 3.9. od 19:30 **modlitba Taize**.
- * **Požehnání dětí, učitelů a vychovatelů** na začátku školního roku bude při mši sv. v neděli 6.9. v 9:30 hodin
- * Všechny **činnosti ve farnosti** začínají po prázdninách 14. září. Rozvrh bude zveřejněn na webu farnosti a na nástěnce kostela od 10.9.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * V neděli **13. září** slavíme svátek sv. Mikuláše Tolentinského. Při mši sv. v 9:30 se budou žehnat chlebíčky sv. Mikuláše.
- * Od **14. září** bude opět **mše svatá** v 19:00 hod, v pondělí – čtvrtek v kapli sv. Barbory. Od 18:45 se modlíme společně Nešpory. Všichni jste zváni!
- * Fotografie z letních akcí farnosti si můžete prohlédnout na naší webové stránce: www.augustiniani.cz
- * V sobotu 19.9. jsme všichni pozváni na **pout' na sv. Horu** v rámci Roku zasvěceného života. Je to pout' augustinianů i celé naší farnosti. Pojedeme autobusem. Zájemci ať se přihlásí v sakristii. Odjezd v 9:00 před kostelem. Zpět budeme okolo 15:00 hodin.
- * Od 20. září znovu začne **výuka náboženství** pro děti od 5 do 10 let, která bude probíhat každou neděli po mši svaté v 9:30. Informační schůzka bude v neděli 20. září v 10:45 v refektáři. Přihlašovat své děti můžete až do 20. září u P. Juana.
- * Zájemci přípravy na **biřmování** ať se hlásí u P. Jozefa.
- * První setkání **pastorační rady** tohoto školního roku se uskuteční v úterý 15.9. od 19:30 hodin v refektáři našeho kláštera. **Ekonomická rada** se setká v úterý 22.9. od 19:30 hodin.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- * V tomto měsíce mají **narozeniny** tito naši farníci: **Miroslava Budišová 2.9., Jiří Hlíza 5.9., Jiřina Poláková 12.9., René Paděra 20.9., Johanka Střítežská 24.9., Filip Verner 25.9., Radka Dybová 25.9., Tomáš Brčák 27.9.**

Dobrou chuť!

Ovocný koláč z tvarohového těsta

Tento koláč pro Vás našla a vyzkoušela moje dcera. Já jsem neměla v letošních vedrech ani chuť ani náladu na pečení.

Na těsto budeme potřebovat: 25 dkg tvarohu, 17,5 dkg Hery, 3 vejce, 25 dkg cukru krupice, 25 dkg polohrubé mouky, špetku soli, vanilkový cukr a ½ sáčku prdopeče.

Hery, žloutky a cukr utřeme do pěny, pak do hmoty zašleháme tvaroh a vmícháme mouku s prdopečem. Ze tří bílků a špetky soli ušleháme pevný sníh, do něj zašleháme vanilkový cukr a opatrně sníh vmícháme do těsta. Těsto rozetřeme na plech, který jsme vymazali tukem a vysypali hrubou moukou. Poklademe ovocem a hustě posypeme drobenkou. Původní recept uvádí kompotované meruňky, ale dcera to zkusila i se švestkami a místo drobenky koláč posypala mletým mákem s cukrem a pokapala rozpuštěným máslem. Takže to bude asi záležet jen na naší chuti, jaké ovoce použijeme, a jestli bude čerstvé nebo kompotované.

Dětem přeji krásný školní rok, ať se jim vše daří.

Dobrou chuť

Hanka

Proč??? Proto!!!

Stále se někdy ptáme PROČ?, proč zrovna já, proč se mi stalo to nebo ono, vždyť žiji slušně podle přikázání, nedělám lumpárny, pomáhám lidem ve svém okolí, tak PROČ????

Jsmo napnuti jako situace, odpověď bychom potřebovali hned, jak by od toho záviselo naše další bytí i nebytí a stále více se dostáváme do situace, kdy nejsme schopni uvažovat reálně, máme někdy i pocit křivdy a možná i pochybujeme o Bohu.

Já sama až letos pochopila, že všechno se děje s určitým smyslem. My sami to uvědomíme mnohem později, až přijde ten správný čas, až myšlením dospějeme k tomu, že Bůh nás vede správným směrem. Vždy nám odpověď dá. Někdy dříve, někdy později. Asi vše je to o trpělivosti, víře a důvěře.

Já jsem letos v létě dostala odpověď na otázku starou 10 let i na otázku z letošního jara. Určitě se zase dostanu do situace, kdy si řeknu PROČ ZROVNA JÁ?, ale dnes už vím, že nic se neděje bez důvodu a doufám, že budu více důvěřovat a budu mít více trpělivosti v čekání na odpověď.

Hanka

Léto Svatotomášského sboru

Letos byl náš sbor pozván na Slavnosti modré barvy do Loubens-Lauragais na jihu Francie, aby spolu s místním sborem (jehož vznik byl inspirován naší minulou sborovou návštěvou) obohatil slavnosti svým zpěvem a instrumentálními tanečními vložkami. Čtyři dny jsme strávili s našimi skvělými hostiteli, bydleli jsme po rodinách a o večerech jsme se s téměř celou vesnicí veselili na prostranství před místní školou. Uspořádali jsme koncert v místním kostele, zpívali na nedělní mši sv. na slavnosti v blízkém Vendine a několikrát vystoupili v rámci slavností v parku místního zámku. Po bouřlivém rozloučení jsme se pak ještě na několik dní přesunuli do Carcassonne, v jehož sousedství jsme měli rovněž jeden koncert na Chateau St. Jacques d'Albas, dopřáli si jednodenní výlet do okolí a na závěr celé akce jsme si (bohužel za nepříjemně silného větru) zazpívali i u katedrály v Carcassonne. Po tomto náročném "výletu" jsme si dopřáli dlouhé prázdniny a sešli jsme se znovu až na slavnosti sv. Augustina, po níž mohli zájemci shlédnout pásmo fotografií z naší francouzské cesty. Těšíme se, že s obnovenými silami nazkoušíme a 2. listopadu provedeme Palestrinovo pětihlasé Requiem; tímto zároveň už dopředu zveme na tento den všechny naše laskavé příznivce.

Za Svatotomášský sbor Eva Vernerová

Tábor 2015. Sv. Dobrotivá

AYE 2016. Sv. Dobrotivá 19.-25. července 2016

Více informací: www.aye2016.eu

Pro vnitřní potřebu církve vydává
 ©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2015
 tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz
 Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

